

Tunadalskyrkan 131020

Luk 19:1-10

Det finns många anledningar till att människor blir kända. Men skulle någon sagt till Sackaios att han skulle bli en kändis, hade han säkert slagit bakut på många olika sätt. Han, som var avskydd av många därför att han som jude var i de förhatliga romarnas, ockuperingsmaktens tjänst, och därtill skodde sig på sina landsmän och tog för mycket betalt och levde ett gott liv på de andras bekostnad, inte hade han någon stjärnstatus. Och han hade fått betala priset; han var mycket ensam, kanske hade han familj, men han fick inte vara med i den sociala gemenskapen judarna hade, han var inte välkommen till synagogans samlingar, utan han fick umgås med sina gelikar bland romarna, som egentligen inte alls hade samma tro och utgångspunkt som han hade.

Vi vet inte varför han blev så nyfiken på Jesus, men det är möjligt att han hade hört talas om hur Jesus hade upprättat och hjälpt många, och kanske fanns det en längtan också hos honom att få bli sedd för den han var innerst inne, inte för den han verkade vara utåt sett. Men han hade ett litet hinder för att kunna se Jesus, Han var kortväxt! Och när människoskarorna trängdes kring Jesus, så lyckades han aldrig tränga sig förbi, utan stod i bästa fall längst bak och fick inte ens en glimt av honom. Han kanske hörde, men såg inte. Men han ville så gärna få se Jesus, få ett ansikte på honom, för att kanske i sin ensamhet kunna återupprepa det Jesus sagt och få stöd och hjälp av det, kunna se hur han agerade, hur han kommunicerade. Så Sackaios fick en idé: om jag är där före alla andra, och klättrar upp i ett träd, så kan jag sitta där ostörd och se och lyssna och ingen behöver veta att jag är där, för tänk om någon skulle upptäcka honom, då skulle nog skvallret gå ännu mer.

Sackaios gjorde verklighet av sin idé, han såg till att vara där i god tid och satte sig tillrätta uppe i mullbärsfikonträdet med sina lummiga grenar. Och snart hörde han sorlet från människoskaran och fick se Jesus tillsammans med dem. Vi kan bara ana hur han kände sig när han fick se Jesus, äntligen, nu var det inte bara rykten längre, nu hade han fått se honom.

Men så hände det som ingen väntat sig, och som gjorde att Sackaios blev en kändis tiderna igenom. Jesus stannade till under trädet – och

vände sig direkt till honom och till och med tilltalade honom med hans namn: Skynda dig ner, Sackaios, idag skall jag gästa ditt hem!

Jesus visste vilka behov Sackaios hade, utan att han ens hade uttalat dem. Jesus visste var han fanns utan att det hade blivit utbasunerat, och han stannade precis där Sackaios fanns. Och nu handlade det inte om blygsel och genans längre. Han skyndade ner ur trädet och mötte Jesus med glädje.

Har du varit med om någon gång att Jesus mött just dig i en situation som ingen vetat om, som du knappt velat erkänna för dig själv? Han kan ha kommit oss till mötes genom en medmänniska, genom ett bibelord, genom omständigheter, genom en psalmvers. Jag tror att många av oss har sådana erfarenheter, fast vi kanske just då i stunden inte förstår att det är Jesus, men i efterhand kan vi inse att det måste ha varit han som kom just i den stund då vi behövde hjälp och stöd. För Sackaios var det en enkel vardagssituation, det var inget spektakulärt och häpnadsväckande underverk, men för honom var det säkert stort, för det var förmodligen länge sen han hade haft möjlighet att ställa till med fest för sina landsmän, för ingen ville ju ha med honom att göra.

Mitt i vardagen vill han möta oss. Ibland kan det vara bra med de stora upplevelserna, där det är högt i tak, där det händer mycket, men för de flesta av oss består livet av vardagar, som vi behöver hantera på olika sätt. Och tänk att mitt i vardagen finns han och vill möta oss, och kan ställa sig under vårt livs träd och säga: idag vill jag gästa i ditt hus, idag vill jag ha en speciell relation med dig, mitt i det som du brottas med, mitt i dina glädjeämnen.

Och i det sammanhanget kan du och jag få vara Jesus uträckta händer. Jag tror att jag citerat det förut, men det tål att upprepas: En pastor sa i ett sammanhang: vi går miste om många under, därför att vi inte följer de tankar vi får. Om tanken kommer: ta kontakt med a eller b, så är det lätt att tänka, nej men inte nu, eller varför ska jag, och så kanske det inte blir av, men om vi hade gjort det kunde vi fått tjäna som Jesu förlängda arm. Det handlar om att öva sig i att lyssna in Guds röst, mitt i det vardagliga och våga pröva om det stämmer. Det är egentligen bara fantasin som sätter gränser för hur han kan använda oss, sitta barnvakt, fixa praktiska saker, baka kakor eller

bullar, erbjuda ett lyssnande öra, bjuda hem, förmedla en bibelvers eller sångvers... allt utifrån de behov vi kan se eller rättare sagt som Jesus ser och vill använda oss att fylla.

Idag vill jag gästa ditt hus, sade Jesus till Sackaios, och Sackaios tog emot erbjudandet med glädje och skyndade sig hem för att ställa till med fest. Men det fanns andra runt omkring som inte hade samma glädje. *Alla som såg det mumlade förargat: han har tagit in hos en syndare.* Man kan undra varför. Var det avundsjuka? Eller var det de rättlärliga som inte kunde tänka sig att Jesus kunde göra detta, det bröt ju mot allt som man upplevde var rätt, en sådan som Sackaios gick ju inte att umgås med.

Hur ser våra attityder ut idag? Vi har kanske inte samma strikta uppdelning i vad som passar sig eller inte, vi har inte samma behov av att hävda vår rätt, men nog kan man ändå känna ibland att man undrar hur kan han eller hon kalla sig kristen, eller skulle han eller hon överhuvudtaget komma till tro, som de är och betar sig? Men för Gud är ju allting möjligt, och vi får be Gud om hjälp att ha rätta attityder och tankar om varandra, och istället för att ifrågasätta, be för varandra.

Jesus och lärjungarna kom hem till Sackaios. Vi vet inte mycket om festen eller omständigheterna, men vi kan förstå att något väldigt speciellt hände. För efter en stunds samtal och glad samvaro ställer sig Sackaios upp och säger till Jesus: *Hälften av vad jag äger, herre, skall jag ge åt de fattiga. Och har jag pressat ut pengar av någon skall jag betala igen det fyrdubbelt.*

Eftersom vi inte har något referat av samtalet vet vi inte om det är svar på något Jesus sagt, eller om det är något Sackaios inser bara av att vara i närheten av Jesus, men oavsett vilket är det ju revolutionerande i hans liv. Han som skott sig på de fattiga, som gjort vad han kunnat för att bli rik, vänder nu helt om och är beredd att ge tillbaka åt de fattiga, och att ge tillbaka fyrdubbelt av dem han har lurat. Plötsligt ser han längre än bara till sig själv, han ser sina medmänniskor, han blir medveten om vad den judiska lagen säger om att bry sig om de fattiga. Ex att de fattiga skall beskyddas och understödjas; att man skall bevisa rättfärdighet och kärlek särskilt

mot änkor, faderlösa och främlingar. Och han inser att han har möjligheter att utifrån sin situation kunna göra något.

Vilken konsekvens av mötet med Jesus och hans omsorg och kärlek. Tänk om han anat det när han satte sig tillrätta i trädet tidigare på dagen. Tänk om han anat vart hans längtan efter att se Jesus skulle leda.

Jesus tränger sig aldrig på, men han frågar också idag om han får vara med i vårt liv. Idag vill jag gästa i ditt hus, idag vill jag vara en del av ditt liv. Det kan bli som för Sackaios att det rör om lite i den tillvaro som verkat så självklar, och man kan undra: är det rätt eller fel att ha honom med, för det kan ställa värderingar och livsstil på ända, och utmana mitt sätt att vara och leva, men mitt i en omvärdering kan det komma helt nya möjligheter och livskvaliteter som vi inte visste om sedan tidigare.

Vi kan ha levt länge med Jesus, och vant oss vid att ha honom med, det är tryggt och bra, men så kan det komma nya utmaningar, hur tänker du om det här, vad vill du göra med detta? Kanske behövs det ytterligare en omvärdering och nya sätt att tänka, och samtidigt som det kan vara jobbigt, så kan det ge nya dimensioner åt vår gemenskap med Jesus, så kan vi upptäcka ännu mer av vad kristen tro är. Paulus ber i Efesierbrevet: *Måtte han i sin härlighets rikedom ge kraft och styrka åt er inre människa genom sin ande, så att Kristus genom tron kan bo i era hjärtan med kärlek. Stå fasta och var stadigt rotade i honom, så att ni tillsammans med alla de heliga förmår fatta bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek som är väldigare än all kunskap, tills hela Guds fullhet uppfyller er.*

Det går inte av sig själv att fatta bredden och längden och höjden och djupet, det sker bara genom erfarenheten av Jesus och vad han gör tillsammans med oss. Och det tar nog en hel livstid att lära sig. Men ibland kanske vi ska vara glada att vi inte behöver förstå allt på en gång, utan att vi får ta steg för steg och undan för undan förstå konsekvensen av bibelordet och Jesu närhet. För när vi sett något nytt, när vi insett olika saker, så är det viktigt att man får använda det ett tag för att se att det fungerar och kanske efterhand korrigera, innan man så småningom kan gå vidare till nästa utmaning. Det kan handla om att få längtan efter att läsa bibeln mer och tränga in i

ordet, men det kan också handla om ett engagemang i samhället omkring oss, att på olika sätt försöka göra så att människor idag har det bra, och att det som vi kan kalla orättfärdiga strukturer kan ändras.

Vi vet inte hur det gick för Sackaios, när han kom tillbaka till sitt jobb och skulle praktisera sina nyvunna erfarenheter. Kanske kunde han inte ens vara kvar i det jobbet utan fick söka sig något annat, det vet vi inte, men mötet med Jesus gjorde någonting i och med honom, som var viktigt.

Jesus förklarar det: *I dag har räddningen nått detta hus, han är också en son till Abraham. Människosonen har kommit för att söka efter det som var förlorat och rädda det.*

Räddning kan också översättas med frälsning, d v s det som händer i mötet med Jesus, när en människa säger ja till en livsgemenskap med honom. Johannes säger (Joh 1:12): *Åt alla dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla dem som tror på hans namn.* Paulus säger (i Rom 10:9,10): *Ty om du med din mun bekänner att Jesus är Herre och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning.*

Men det börjar med en längtan, med att Jesus finns där och säger: Jag vill finnas med i ditt liv.

Vi får vara hans partners och hjälpa till att föra budskapet vidare till dem vi möter- inte för att bli kändis, utan för att få stå i hans tjänst och göra det han vill att jag ska göra. Och det fascinerande är att vi alla har unika möjligheter. Vi har kontakter med andra som ingen annan har, vi har förtroenden från andra som gör det möjligt att också vara öppna med vår tro, och vi får använda våra resurser och möjligheter både andligt och praktiskt för att föra hans kärleksbudskap vidare.

Idag står han under vårt livs träd och säger: Jag vill vara en del av ditt liv. Vad svarar vi, vilka konsekvenser får det för oss?

Amen